

## خاتمة المستدرک

[ 285 ] متصدیان اشغال دیوانی عراق عرب حسب المسطور مقرر دانسته قلم وقدم کوتاه وکشیده داشته در ضرر ومساحت وبار دیدن از سرکار مدخل نمایند، وبعثت تفاوت وقرض غله ورسول داروغگی وسایر شناقص اصلا بی نکنند، ودر یرغو وسور غوی آنسر کار مدخل نسازند، وجرمه نگیرند، واگر جریمه صادر شود گذارند که گماشتگان مومی إليه رفع نمایند، واگر بسهوا از بابت اخراجات سیما مذکورات فوق یا آنچه بعد از این سانح شود چیزی بر آن سرکار حواله نمایند تحصیلداران نطلبند، وتن را بدیوان آورند که محسو بست، وچون الوس حورائی که مزارع وروامس برقانیه اند بزراعت وحواشی آنجا قیام نمایند، هیچ افریده ایشانرا تکلیف بردن بمحل دیگر ننماید، وگذارند که بزراعت وحواشی آنجا قیام نمایند، مال وجهات (1) الوس مزبوره را بر شیخ الاسلام مومی إليه مسلم وحر ومرفوع القلم دانسته، بدستور سایر محال سیورغال مومی إليه عمل نمایند، وچون حکم جهانمطاع صادر شده که چنانچه از باب دوشلکات دیوان اعلی از گرفتن دوشلکات آن سرکار ممنوع اند، ارباب دوشلکات عراق عرب نیز خود را ممنوع شناسند، وبهیچ عذر وبهانه در آنجا مدخل نسازند. چون هدایت پناه. مومی إليه جهت هدایت خلائق احیانا از نجف اشرف متوجه بعضی از ممالک محروسه میشوند سیما رماحیه وجوایز در ذهاب وایاب کمال تعظیم بتقدیم رسانند، وسرکار مومی إليه ومتعلقان اورا در غیبت بدستور حضور بر قرار دانسته از حولات ومطالبات مستثنی شناسند وچون در پایهء سریر فلك مصیر که مجمع اکابر وأشراف وامراء وحکام واعیان ممالک محروسه است کائنا من کان ملازمت مقتدی الانام مومی إليه نموده، مشار إليه بدیدن احدی نرفته، حکام عراق عرب حفظ این قاعده مرعی داشته، وظایف ملازمت بتقدیم رسانیده

(1) جاء في حاشية الحجرية: نسخة الاصل: ما لو

جهات الوس... إلى آخره. (\*)